

Iz življenja in sveta

Odgonetka hieroglifov

Pariška Sorbonna in muzej Cluny sta nedavno s posebnimi slavnostmi proslavila jubilej odkritja hieroglifov, ki se je leta 1822. posrečilo francoskemu učenjaku Jeanu Francois Champollionu. To je bilo gotovo eno največjih jezikoslovnih odkritij, ki je razrešilo temno zagonetko »svete pisave« . Egipčanov in žnjo vred mnogotisočletno mogočno kulturo, ki je dotlej molčala. Znanost egiptologije, na kateri imajo tudi nemški učenjaki od Richarda Lepsijsa do Adolfa Ermana znaten delež, je postala omogočena šele s Champollionovim odkritjem.

Zgodovina tega odkritja in avtorja samega je vezana na čuden slučaj. Champollion, katerega je vzgojeval brat, se je že v ranih letih razvil v čudovitega znanstvenega otroka, ki si je že z 11 let izbral svojo življensko nalogo: odgonetko hieroglifov. »Sveta pisava« starih Egipčanov, kakor so jo imenovali Grki, je bila akosi tisočletja občudovana s posebno spoštljivostjo. Smatralo se je, da vsebujejo hieroglifni napisi posebne mistične napomenke in simbole, s katerimi so egiptovski duhovni prikrivali svoje čarovniške umetnije. To praznoverje se je protivilo neoviranemu raziskovanju hieroglifov. V dobri pa, ko se je Champollion strastno oprijel proučevanja hieroglifov, so nastali za ta problem ugodni pogoji. Napoleon je s svojim smelnim pohodom v Egipt odgnal pajčolan, ki je dotlej prekrival deželo Faraonov. Njegov častnik Boussard je leta 1799. pri kopanju obrambnih jarkov pri Rosetti našel spomenik, ki je nudil ključ za razvozlanje hieroglifov. Ta »rosettski kamen« se zdaj nahaja v britskem muzeju in je lgal v zgodovini raztolmačevanja hieroglifov odločilno vlogo.

Mladi Jean Champollion, ki je že kot šestnajstleten deček leta 1807. bil izvoljen za člana akademije v Grenoblu, je v nepretrganem petnajstletnem študiju proučil vso znanost o Egiptu in skušal najti razmerje med trojno pisavo hieroglifov, hieratično in demotično. Njegovo odkritje je torej bilo plod dolgoletnega truda in ne samo duhovit domislek, kakor se je n. pr. Angležu Tomazu Youngu slučajno posrečilo uganiti pet hieroglifnih črk. Leta 1813. je Champollion zlomil staro naziranje, da so hieroglifi posebni simboli. Pet let nato je že poznal eno črko in leta 1821. se je že povzpел k znatnim uspehom. Študiral je z mrzlično vnemo. Ko je v septembru l. 1822. prejel iz Egipta

devet hieroglifnih prepisov, se je uveril, da je rešil uganko. S poslednjimi močmi se je potrudil k svojemu bratu in mu zaklical: »Rešeno je!« Nato je omedlel in je pet dni ležal brez zavesti. 27. septembra 1822. je med tem že doznala pariška akademija znanosti, da so hieroglifi razvozlan. Še deset let je bilo usojenih Jeanu Champollionu; v tem kratkem razdobju je s čudovito naglico pospeševal odkrivanje in čitanje daljših tekstov. Ni pa imel časa, da bi svoja odkritja tudi objavil in tako so šele iz njegove zapuščine doznali, kako daleč je napredoval v proučevanju zgodovine Egipčanov. Najstarejša kulturna zgodovina človeštva je tako po njem postala odkrita svetu.

Jezus v Indiji

Orientalist N. Notovič je svoječasno izdal v Parizu knjigo, v kateri opisuje znamenito starodavno listino, ki so jo našli v nekem buddhističnem samostanu Tibeta. Notovič je namreč iskal dokazil, kakšno stališče zavzema buddhizem napram katolicizmu. Na svojem znanstvenem potovanju je v velikem samostanu Himis našel zelo važen spis z zanimivimi podatki iz življenja Issa-Buddha, katerega redovniki smatrajo za našega Jazusa.

Notovič je spis doslovno prevedel in ga opremil s komentarji. Pozneje ga je pokazal metropolitu Platonu v Kijevu. Platon je priznal veliko važnost spisa, vendar je odsvetoval, da bi spis objavil. Leto pozneje je bil Notovič v Rimu in je pokazal svoj rokopis nekemu kardinalu iz papeževo bližine. Kardinal je menil, da spisa ni treba objavljati, za trud pa mu rad izpoljuje denarno odškodnino. Notovič je ponudbo zavrnil. V istem zmislu, samo s hušim protestom, je objavljenje spisa odklonil tudi sedaj že pokojni kardinal Rotelli v Parizu.

Kratek odlomek iz najdene listine se glasi takole: »V svojem štirinajstem letu je prišel mladi, od Boga blagoslovljeni Issa v Sind z namenom, da se popolnoma izuči v božanskih vedah. Na potovanju po deželi sedmih rek je prekoračil Radžputano in prišel k častilem boga Džina. Prosili so ga, da ostane pri njih, toda Issu niso ugajali zmotljivi malikovalci, zato je šel dalje v Džagarnath v pokrajini Orisa, kjer počivajo zemeljski ostanke Križne. Prišel je v določeni kraj, so ga svečeniki sprejeli z vso radostjo. Učili so ga čitati in razlagati Vede; upotili so

ga, kako je možno zdraviti obsedene z molitvami; uvajali so ga, kako je razlagati svete spise preprostemu ljudstvu.

Issa je ostal šest let v Džagarnathu, v Radžagrihi, v Benaresu in v drugih svetih krajih. Z ljudstvom je živel v miru ter mu je razlagal vzvišene nauke. Sužnji in čudri (najnižja kasta) so ga oboževali. Povpraševali so ga, kako naj živé, da dosežejo blaženost.

»Ne molite malikov, ker vas ne sljijo! Ne pozabite, da vam Vede same še ne podajo čiste resnice. Ne smatrajte se za najboljše in prve ter ne ponižujte bližnjikov! Pomagajte slabotnim in podpirajte reveže! Nobenemu ne storite nič zlega ter ne hrepnite po tistem, česar nimate.«

Ko so brahmani doznali, kako govori Issa sužnjem in čudram, so sklenili, da ga ubijejo. Ker pa je Issa pravočasno doznal njih nakano, je v noči zapustil Džagarnath ter je odšel v gorove. Naselil se je v bližini kraja, v katerem se je rodil veliki Šakja muni (Buddha).

Šest let pozneje je Issa zapustil Nepal in Himalajo ter je odpotoval preko Radžputane in malikovalskega ozemlja proti zapadu.

Issa, izvoljenec Stvarnikov, ki je padlemu človeku klical v spomin pravde Boga, je bil tisti čas star 29 let.

Sedaj nastane vprašanje, kako je prišel Jezus v Sind? Kako naj si tolmačimo njegovo potovanje?

Za časa Jezusovega rojstva je bil na gori Karmel samostan, čigar temelje so pred nekaj leti razkrili. Njegovi prebivalci so bili Esenci, katerih verstvo in običaje je opisal židovski zgodovinar Flavijus Josephus. Dotični raziski in razvrstitve temeljnih zidlin samostana dajejo dokaz, da je vera Esencev nekakšen analogon k naukom Mojzesa in Manasa. Podobenost obeh doktrin je že razne raziskovalce dovedla do sklepa, da so pisem biblije služile za podlago indijske tradicije.

Dalje je dognano, da je pri Esencih na gori Karmel vladala ista organizacija in disciplina, kakor pri stanovalcih starih buddhističnih samostanov v Indiji. Ze Salomonove ladje so namreč plule do obrežja Indusa ter so v Pa-

lestino dovažale indijske askete. Židovsko mladino pa v Indijo. Med židi je starodavna navada, ki jo je povzročilo podnebje, da je vsak deček s tri- najstim letom starosti polnoleten ter lahko gre, kamorkoli hoče. Zato ni izključeno, da je Jezus v mladosti zapustil svojo domovino in šel v šolo k slovečim mistikom Indije.

Končno še nekaj. Zelo čudno je, da evangelisti ničesar ne vedo, kje se je Jezus nahajal med svojim dvanajstim in tridesetim letom starosti. Da bi bili vsi štirje to pozabili, je izključeno; še bolj izključena pa je domneva, da bi bil tak velem celih šestnajst let zaprt v tesarsko delavnico svojega očeta.

Ako so Notovičevi podatki zanesljivi, potem nam poleg drugih važnih zaključkov nudijo dokaz, da so vsa verstva izšla iz enega vira. Da pa je v katolicizmu mnogo potrjenega buddhizma, spoznamo, če primerjamo nauke obeh. Tudi verski obredi se v marsičem popolnoma ujemajo.

Atanazijev.

Pračlovek na lovu

Ker je lov bil življenjska podlaga prazgodovinskega človeka in je tvoril središče vse njegove kulture, je za spoznavanje onih pradavnih časov važno vedeti, kako je pračlovek lovil. Raziskovalci so zbrali že obilico materiala, da nam morejo odgovoriti na tozadevna vprašanja. Česti preostanki nekaterih živalskih vrst, najdeni na krajih, ki smo jih spoznali kot kulturne plasti pračloveka, nam tolmačijo, kake živali so padale predzgodovinskemu človeku v plen. Vrste orožja se dajo dognati iz proučevanja orodja, ki se je našlo na krajih, kjer so prazgodovinski lovci pustili tudi preostanke svojega kosila. O značaju prazgodovinskih lovskih pokrajin nas poučijo tedanje živalske in rastlinske vrste.

O starejši kameniti dobi se posebno vsiljuje doslej nerešena uganka, kako je pračlovek mogel s svojim najprimitivnejšim orožjem uspešno trebiti tedanje velike divje zveri. Zadnje čase pa smo začeli proučevati lovske načine še danes živečih prirodnih ljudstev, ki se nahajajo še vedno na silno primitivni stopnji in tako smo s primerom dognali, da si je pračlovek z vednim lovom pridobil posebno spretnost, da je n. pr. lahko ubil medveda z enim samim ostrim udarcem kamenite sekire preko gobca. Najdene medvedske črepinje kažejo znake takih udarcev in zato je verjetno, da se pračlovek ni bal borbe z medvedi ter je s svojo kamenito sekirico imel uspeha posebno pri mlajši zverjadi.

Vporaba loka in sulice je bila v najstarejši kameniti dobi čisto nepoznana. Iz mlajše kamenite dobe pa že najdemo sledove in preostanke lokov. Lovcem iz te novejši dobe moramo tudi že pripisovati poznavanje otrovanih puščic, kajti učinki mrliškega strupa so jim bili gotovo dobro znani in po čestih izkustvih so se lahko prepričali, da se živali, oslabiljene vsled otrovane puščice, dajo prav lahko premagati. Z lokom in strelo pa se je pričel pračlovek počasi lotevati tudi velikih zveri tedanje dobe; pridobil si je v streljanju tako spretnost, da je s pišco predrl telo divjega prašiča, ali pa celo divjega bikla. To lahko sklepamo iz tega, ker se danes z lokom premagajo cejlonskega slona; zato moramo enako spretnost v streljanju z lokom priznavati tudi prazgodovinskemu lovcu, ki je premagoval n. pr. tedanjega mamuta. V borbi s takimi živalskimi velikani pa je seveda prazgodovinskemu lovcu bilo za malo, da bi se loteval ptičev ali pa ribjega lova. Šele iz mnogo poznejše dobe imamo sledove, da je pračlovek uvrstil v svoj lovski sport tudi te dve vrsti.

Priporočila se

hotel in restavracija ŠTRUKELJ

Hitra postrežba kakor tudi izborna hrana in pijača! J. Černe.

Uvoz in prodaja raznovrstnega inozemskega manufakturnega blaga.

A. & E. Skaberné

Ljubljana, Mestni trg.

Posebni oddelek za pletenine, trikotažo in perilo.

Javljamo žalostno vest, da je naš šefzdravnik, gospod

dr. Fran Zupanc

dvorni svetnik v p.

v torek, dne 5. t. m. pri izvrševanju svojega človekoljubnega poklica nenadoma umrl.

Svoje srce in svoje znanje je posvetil najpotrebnejšim — trpečim invalidom s tiho skromnostjo, ljubeznijo in vestnostjo.

Bodi mu ohranjen časten spomin!

Osrednji urad za zavarovanje delavcev v Zagrebu, izpostava I. v Ljubljani.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev v Zagrebu, izpostava II. v Ljubljani.

Pokojninski zavod za nameščence v Ljubljani.

Ant. Krisper

Ljubljana, Mestni trg št. 26

ČEVLJI

za otroke, dekleta, mladeniče, moške in ženske, preproste in fine kakovosti.

Oddelek za galanterijsko robo na debelo.

Izvoz zobotrebcev.

8050

Po cen!

Brez konkurence!

Bombaževa predilnica in tkalnica Tržič

Ed. Glanzmann & And. Gassner

Tržič, Jugoslavija.

Bombaževa predilnica.

Bombaževa tkalnica.

Belilnica in barvarnica za prejo.

Stanje delavstva: 650

Zgrajena vodna moč: pribl. 2000 HP.

Gradi se belilnica za tkanino v kosih.

Izdeluje v štev. 3—24 angl. sirovo beljeno in barvano:

Predivo v kopsih

Mule-predivo

Hardwater-predivo

Double-predivo

Knitting-predivo

Sirova tkanina vseh vrst.

Naslov za brzojavke: Predilnica Tržič

Banka: Kreditni zavod za trgovino in industrijo, Ljubljana.

Čekovni račun: Ljubljana št. 10.6 B.

8039

Tovarniško skladišče: Zagreb.

Ljubezen na počitnicah

Roman.

Naenkrat je začutila Pita, kako ji je preko rame zdrknila v naročje baršunastomehka škrlatasta vrtnica. Otrok je nehote ujel cvetlico. Tuska je videla vse to in ni vedela, kaj naj stori. Ali naj dovoli otroku, da obdrži vrtnico, ki jo je neznan igralec s tako ljubeznivo kretnjo vrgel v naročje? Ali naj jo kot mati vrne, kakor izraz nedopustnega, preveč drznega in prezgodnjega laskanja hčer? Čutila je instinktivno, da bi se ji posmejovala lahkoživa družba, ki je bila slična cirkuškim glumačem v areni življenja, ako bi se postopala tako strogo. Da bi se sploh ne zmenila za postopanje tujega moškega, pa se ji zopet ni zdelo prav. V svoji zadregi se je nekoliko okrenila.

Družba za njo je opazila njen plemeniti profil, lični podbradek, zardelo uho in zlate kodre nad njim.

— Škoda, da nimam še ene rože! je dejal moški polglasno.

Tusko je vroče spreletelo. Čutila in razumela je, da bi bila druga vrtnica namenjena njej.

— Dolgočasen si! je smeje pripomnila ena izmed žensk. Kdaj že vendar enkrat prenehaš s temi večnimi pokloni na vse strani?

Mahoma je utihnila in je vprašala: — Ali ostanemo tu na večerji?

— Seveda... Kam pa naj gremo?

— Strašno gnezdo! Giewont, Gubalowske in kako se še imenujejo vsi ti vrhovi, so samo za reklamo. Pojdimo!

— Pojdi, stari!

Vstali so in se brezobzirno ter hrupno odstranili.

Ko so igralci odšli, je začutila Tuska naenkrat čudno in nerazumljivo

praznoto. Od praznih sedežev je vel hlad nanjo. Žal ji je bilo, da ni več za njo ljudi, ki so ji bili še malo poprej povsem tuji, ki ne vé o njih, odkod in kakšni so ter kam gredo.

Škrlatasta, veselo vonjajoča roža v Pitinih rokah, je bila prava prispodoba te brezskrbne družbe.

Predstava je bila končana. Tuska in Pita sta vstali s svojih prostorov, a blesk v njunih očeh je ugasnil, rdečica se je umaknila z njunih lic. Odšli sta preko ceste proti verandi, kjer so višnjeve svetilke razširjale nekako bolesterno razsvetljavo.

Neka židovska rodbina, vsa v got-skih jopičih, je prišla na verando ter je glasno udarjala s cepini ob tla. Majhen otrok, oblečen v nočo «Goralov», je tekal med mizarci sem in tja.

Tuska in Pita sta obotavljaje obstali v graciozni pozi, ki je lastna Varšavjankam. Tuski se je zahotelo biti med ljudmi, zato se je približala edini še prazni mizi ob balustradi.

— Ali hočeš čaja? je vprašala ljubeznivo hčerko. Tako blede si — morda si bolna.

Deklece je s čudovitim razumevanjem uganilo materine želje.

— Ako si tako dobra, mamica...

In sedli sta. Pred njima so se belile čudne, platnene strehe zakopanskih bričk, ki so se ostro odražale od temnih hiš. Vozniki so sedeli na strehah ter so dremali ali kadili iz svojih pip. Prihajali so vedno novi gosti. Bilo jim je videti, da hrepene po «civilizaciji».

Tudi Tuska, se je počutila dobro, odkar je sedela na verandi. Povsod je bilo videti elegantno oblečene dame v družbi odličnih gospodov. Pri neki mizi je več gospodov ponujalo vina «goralu», ki je z vsiljivim vedenjem poizkušal obrniti splošno pozornost nase.

Gospod baron, je vzkliknil goral, gospod baron, ali napraviva pravo gorsko partijo? Držal vas bom za

* Goral je gorski prebivalec Tatre.

hlačni jermen, gospod baron. Ze prideva gori.

Mladenič, ki ga je nagovarjal goral «gospod baron», je namrdnil svoj gladko obrti podolgasti obraz in je odgovoril malomarno: Pridem sam gori brez vaše pomoči.

— Hm, vaše tanke nožice, to ne pojde tako lahko, se je rogala goral Vojtek. Gostje naokoli so začeli poslušati in se diskretno nasmihati. To je podžgalo gorala, da je postal predrzejši in je začel igrati galeriji.

Gospod baron, ako vam jaz in Najsvetejša mati ne pomoreva, potem se prav gotovo prekucnete, kakor ste spretni in pripravi.

— Nehajte že, sklicevat se na Mater božjo, vi gosenci! Natakari, plačam!

Goral se je napihoval pravzaprav samo zaradi Tuske. Stopal je pred njo mizo semintja, kazal svoje bele drobne zoba, bliskal z očmi ter se postavil kakor plesoči petelin pred kokaši.

Tuska je opazila ta maneuver, ali ga ni razumela.

Klic po natakariju je nekoliko ohladil lepega Vojteka; tudi ga je baronovo postopanje užalilo, v njegovem samoljubju, zato je z veliko bistroumnostjo mislil na povračilo.

— Ali ste hudi, gospod baron? je vprašal ter se zvito približal «baronu». Prav lepo prosim odpuščanja. Zmeraj sem tako nepremišljen in nagel... Ampak gospod baron mi že odpusti, kajne?... In mežikal je na vse strani.

Občinstvo je radovedno vstajalo z mest in je z zanimanjem sledilo temu prizoru.

— Ze dobro... dobro, menda me vendar ne mislite poljubiti?

Za hip je bilo vse tiho. Zdelo se je, da Vojtek v tem kratkem hipu nekaj razmišlja. Mahoma je skočil pokonci, se sklonil, in njegova bela pelerina se je za sekundo kakor snežna odeja nagnila nad baronom. — Vojtek je

bliskoma poljubil baronov dolgi beli obraz, ki je pobledele še bolj, med tem ko je mladenič kakor oslepljen zatisnil oči.

Gostje so mrmrali priznanje, baron pa je planil pokonci, odrinil mizico ter odšel s svojo družbo.

— Gospod baron, ali se vam gabi? je klical Vojtek za njim. — Ali ni vaš gobček prav tak kakor moj?...

— Gosenica je ostal sam na bojišču. Zmagoslavno je zamahnil in kliknil: hej!

Odmevalo je od planin in trat, razjeknilo se po livadah encijana, nad katerimi se je razpenjalo srebro snegov. Iz tega goralovega vzklika je donela vsa njegova razdivjanost in vsa plaha tuga; pesem razbojniška in ječanje jelk, ki jih biča nevihta, pa radostno živo bobnenje gorskih potokov, ki hrume v dolino.

Hej!...

Mogočen, silen dih je zavel preko verande. Bilo je, kakor da je duša Tatre plavala mimo. Potem je zopet vse utihnilo. Iznova so zarožljale žlice, zaprasketale vžgalice ter zašumeli časniki na svojih držalnih. Nhče se ni več menil za Vojteka, ki je bil zanimiv samo kot baronov partner. To je čutil tudi on sam, prav kakor igralec, ki se po sijajnem uspehu na odru, zapuščen in pod razpetim dežnikom v prevelikih galošah vrača domov.

Toda Vojtek je bil vztrajen. Okrenil se je k Tuski, jo ostro motril, zažvižgal in zaplesal. Skakal je kvišku, udarjal s petami ob tla ter tleskal z rokami po bedrih in podplatih; bela pelerina pa se ga je opletala kakor krila. Pel je znano roparsko pesem:

W snurowanej piwnicij
tancowalij zbojnicij...

Dosegel je svoj namen. Zopet je skočilo občinstvo pokonci.

Pita je sklenila vsa navdušena roke. Od vsepovsod je donelo:

— Pleše — pleše!

Samo tropa natakarijev je zrla tronsko na to predstavo.

Vojtek se je opajal nad efektom, ki ga je dosegel. Zdelo se je, da pleše samo za Tusko in se samo njej na čast bije po plečih in podplatih. Bil je videti kakor kozak, ki izvaja bojni ples. Tuska je nehote razburjena s široko odprtimi očmi opazovala to konvulzivno skakanje.

Vojtek pa je tudi vedel, kdaj je čas, umakniti se, da si obrani oblast nad občinstvom. Kakor pravi baletnik se je zviljal med mizami proti izhodu, vihtel svojo gorsko palico, še enkrat zablskal s svojimi belimi zobmi, zamežiknil z živimi očmi, zategnjeno še poslednjikrat kliknil hej! in izginil v temni ceste.

Tuska se je oddahnila. Ni si vedela tolažiti, zakaj jej je ta «goral» tako silno zopern. Naenkrat je začutila, da jo je nekdo z ulice preko verandine ograje potegnil za obleko. Nagnila se je in je videla spodaj na kameniti steni belo pelerino Vojtkovo in njegov obraz, ki se je obračal k njej.

Vsa je zardela in vprašala skoraj glasno:

— Kaj hočete?

— Ali bi hoteli iti z menoj v gore? je zahreščal «goralov» glas.

— Povedem vas na Giewont... Ali kamor hočete! Tako rad bi vas vodil!

Bila je navadna ponudba vodnika, ali beli zobje so se smejali, oči so v temi žarele.

— Pustite me v miru! je odvrnila Tuska razdražena.

Pita je vstala s svojega stola in gledala preko ograje.

Toda Vojtek ni odnehal. Iznova je potegnil Tusko za obleko.

— Morda bi pa vendarle šli.

V tem trenutku je nekdo onstran ograje zavihtel palico iz črne ezbenovine z velikim, srebrnim monogramom.

(Dalje prihodnjik.)

Karl Prelog

trgovina s sukancem in bombažem ter drobnina na debelo

Ljubljana, Sv. Jakoba nabrežje 11.

Drago Cerlini
Tovarnišca samouprave
i modnih
predmetov.

Celje
Slovenija
Glavni trg
17.

Tačna podoba.
Export.

Najfinejši

konjak- medicinal

In vse vrste žganja iz sadja

priporoča 2979

Parna veležganjarna
Robert Diehl, Celje
(Slovenija).

NAJVEČJA ZALOGA KONFEKCIJE ZA GOSPODE

J. MAČEK

LJUBLJANA

Aleksandrova cesta šte. 3.

Heliografski papir

(Lichtpauspapier)

positiv, negativ, sepia.

MARION
d. r. o. z.
fotokemične tovarne
Ljubljana

Carbon-Indigo-papir
črn, moder, zelen, rdeč.

Paviljon E 19

Ljubljanski veliki sejem paviljon I št. 302.

INDUS d.d. prej CARL POLLAK

Tovarna usnja in usnjatih izdelkov Kranj, Ljubljana, Vrhnika
Centralna pisarna Ljubljana, Sv. Petra cesta 68. Tel. 528.

I. Industrija usnja.

A. Vegetabilno (čreslostrojeno usnje): kravine, rjave, črne in chagrin ter za mehove in strehe, kipsi, teletine, ovčine in kozine, mazane, rjave in črne, barvane, za mobilije, tapeciranje in konfekcijo vachettes: za izdelavo dokolenic, barvane ali naravne, za izdelavo nogometnih žog, za izdelavo razne usnjate konfekcije; svinjine (specijaliteta): za fino jahalno opremo, barvane ali naravne, za kovčge, za mobilije in galanterijsko konfekcijo (portemonnais, portefeuilles in knjigoveštvo);	<p>7. podplati:</p> trovloženi hrastostrojani podplati, vache; <p>8. croupni za izdelavo transmisij-skih jermenov,</p> specijalno strojeni (angleški sistem), hrastostrojani. <p>B. Chrom - usnje:</p> box-calf, črno in barvano, chevreaux, chevrette, chrom-usnje za izdelavo nogometnih žog, chrom-usnje za izdelavo jermenov. <p>C. Galun-usnje
za izdelovanje vezilnih in živalnih jermenčkov.</p> <p>D. Lak - usnje:</p> <ol style="list-style-type: none"> box-calf, chevreaux. |
|--|---|

II. Industrija usnjatih izdelkov,

A. Čevljarski izdelki: čevlji za strapac, " " rudnike, " " sport in nogomet " po vojaškem vzorcu, sandale. B. Konfekcija transmisij-skih gonilnih jermenov: specijalni stroj, hrastov stroj,	<p>C. Konfekcija:
za dokolenice (gamaše), nogometne žoge, torbice, portefeuilles itd. iz vegetabilnega, chrom- in lak-usnja, nahrbtniki, sportni pasovi itd., tržne torbice.</p> <p>2885</p> |
|---|---|

Ljubljanski veliki sejem paviljon I št. 302.

Manufaktura
na debelo!

Paviljon
„H“ 329

3009
M. Hribernik

Ljubljana, Sodna ulica štev. 6

Velika zaloga in vsakovrstna izbira

Manufaktura
na debelo!

Paviljon
„H“ 329

IMPORT

„PARFUMS CHRYSIS“

EXPORT

Paris I.
Rue du Louvre 15.

Wien X.
Columbusgasse 22.

Celje
Skofja vas 1.

II. ljubljanski veliki semenj:

2854

Paviljon I oddelek štev. 397.

! Te znamke čevlji so najboljši! Zahtevajte povsod!

VARSTVENA ZNAMKA

PETER KOZINA & KO.
TVORNICE ČEVLIJEV V TRŽIČU, SLOVENIJA
CENTRALA V LJUBLJANI, BREG št. 20

ZAGREB *Filialke* **BEOGRAD**
Matičeva ul. 13. Balkanska 13.

STERILE FR. 1932

PAVILJON „R“ ŠTEV. 472

LJUBLJANSKI SEJEM

Jugoslavenska industrija kemijskih proizvodov

d. d.

Karlovac

Producira in dobavlja takoj:

3015

„Lion d'or“, kremo za čevlje,
„Lloyd“, kremo za čevlje,
„Terrax“, čevljarski vosek,
„Lion d'or“, čevljarski vosek,

„Kallistodont“, kremo za zobe,
„Miraccolo“, arabsko gumo,
„Flora“, modrilo za perilo,
„Rasoderma“, kremo za britje itd.

Najboljši izdelki!
Hitra dobava!

Zahtevajte cenik!
Naročajte vzorce!

Edina tvornica čevljarskega voska v Jugoslaviji.

MARASKINO

Adria i fini likeri špecialiteti odlikovane tvornice

= G. S. MATAYULJ =

kraljevi dvorski liferant

ŠIBENIK-Dalmacija

Paviljon „G“ broj 248.

Električni stroji proizvod REG in električni števeci proizvod REG
žarnice Tungsram, vse elektrotehnične
potrebnosti v zalogi po ugodnih
cenah. — Elektrotehnična tvrdka

K. Florjančič, Celje

Proračuni brezplačno! Proračuni brezplačno!

Konservna tovarna na Vrhniki.

Največja in edina konzervna tovarna v Jugoslaviji.

Priporoča vsakovrstne konzerve in mesne izdelke
po dnevnih cenah.

Ceniki na razpolago. Brzjavi: „TOVACO“ Vrhnika.

Paviljon na velesjmu. 2890

Najzanimivejši

Ijubljanskega velesjma bode brez dvoma

oddelek št. F 123-124

trgovskega paviljona in razstavišča. Vse najpraktičnejše, najlepše
in najboljše, kar je svetovna tehnika v stroki

šivalnih strojev do sedaj iznašla in preizkusila,

raztavi svetovna tvdka

Singer-šivalni stroji

Bourne & Co.

vsvojih paviljonih. Na ogled najmodernejšo šivalno stroje bo
gonila električna sila, kar prihrani čas in denar
To ni življensko vprašanje samo tvornic, temveč velja dandanes
prihranitev časa in denarja posebno za rodbino.

Obisk

teh paviljonov Vam bo donesl več koristi in zabave kot vse
senzacionalne kino-predstave! 2782

Šampanjec

in vina v steklenicah

iz kleti tvrdke

Clotar Bouvier

v Gornji Radgoni.

Tvrdka je zastopana na letošnjem velesjmu
v paviljonu „G“ in v paviljonu na
veseličnem prostoru velesjma. 2892

Brzjavni naslov:
Orientped

Kr. dvorna spedicija

Brzjavni naslov:
Orientped

„ORIENT“

mednarodna trgovsko-spedijska in skladišna
delniška družba

v Mariboru.

Mednarodni spedijski koncern.

Podružnice: Ljubljana, Beograd, Zagreb, Jesenice,
Rakek, Split, Osijek, Subotica, Novi Sad.

Mednarodna spedicija. Carinsko posredništvo.
Vskladiščenje blaga. Prevoz blaga s tovornim
avtomobili. Revizija tovornih listov. Zbirni pro-
met med Jugoslavijo, Dunajem, Prago, Berlinom
in Trstom. Zbiranje poštnih paketov v vseh
večjih trg. centrih Evrope. Svetovne zveze!

2896

Od domačih trgovcev in industrijev ustanovljeno podjetje.